

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, skal dansk bistand fremover også ses i lyset af de globale ændringer, der er sket i kølvandet på terrorangrebet den 11. september. Det er i dansk interesse, at alle bakker op om FN som det centrale omdrejningspunkt for den brede internationale koalition mod international terrorisme. Her kan FfD, Financing for Development, medvirke til at sende et vigtigt signal til udlandet om, at der også er bred opbakning til FN's udviklingsindsats.

FfD må også ses i lyset af det kommende verdensstopmøde om bæredygtig udvikling i Johannesburg i Sydafrika i august-september 2002 under det danske EU-formandskab. Et positivt resultat under FfD vil både styrke muligheden for at opnå resultater under verdensstopmødet og gøre det lettere for regeringen som EU-formand at opnå fremskridt vedrørende det forslag om Global Deal mellem de rige og de fattige lande, som der er bred enighed om i Danmark.

Vi lægger fra konservativ side vægt på fire centrale emner i en sådan Global Deal: Øget frihandel og forbedret markedsadgang for udviklingslandene, styrket kamp mod fattigdom og nød, styrket demokratisering og god regeringsførelse, bedre miljøsamarbejde.

Med gennemgangen af dansk bistand er fattigdomsbekæmpelse kommet mere i fokus i bistandsarbejdet. Det er derfor helt i tråd hermed, at Danmark aktivt forsøger at få fattigdomsbekæmpelse centralt placeret under FfD og dermed også i forhold til Johannesburgtopmødet.

Det handler ikke kun om flere penge, men også om at bruge dem rigtigt. For mange rige lande prioriterer de fattigste ulande forholdsvist lavt, når det gælder bistanden.

Kl. 18.55

Det er også afgørende, at FfD er med til at slå fast, at ulandene selv må gå forrest i kampen mod fattigdom. Det er afgørende for fattigdomsbekæmpelse, at ulandene skaber et vækstorienteret økonomisk klima, der kan tiltrække udenlandske investeringer og teknologi. Uden en fornuftig økonomisk politik og god regeringsførelse vil det ikke være muligt at komme fattigdommen til livs.

Danmark bør derfor sammen med EU's partnere arbejde for at sikre, at FfD og senere også Johannesburgtopmødet fastholder nødvendigheden af en bred tilgang til ulandenes problemer. Ulandene må selv tage et hovedansvar for at udvikle strategier, der kan reducere fattigdommen. Til gengæld skal øget udviklingsbi-

stand sammen med en udviklingsorienteret handels- og investeringspolitik medvirke til at sikre de fattigste lande større adgang til finansielle ressourcer.

Endelig er det nødvendigt, at andre rige lande, ikke mindst vores nordiske partnere og EU-partnere, øger deres bistand. Som et minimum bør alle hurtigst muligt op på FN's målsætning om 0,7 pct. af BNI, som det flere gange har bekræftet i de senere år. Her kan Danmark spille en særlig rolle og må presse på for, at alle lande fremlægger en tidsplan for, hvornår bistanden i de enkelte lande er indfaset på FN's mindstniveau.

Det Konservative Folkeparti støtter det forslag til vedtagelse, som vi er medforslagsstillere på.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren for udenrigsministerens besvarelse af forespørgslen her.

Det var jo en besvarelse, der rummer mange flotte ord og rigtige ord om behovet for internationalt at styrke arbejdet med at bekæmpe fattigdom, og jeg ville såmænd have nemt ved at tiltræde dem, hvis ikke det netop var, fordi de pæne ord er i modstrid med regeringens konkrete handlinger på området.

Det er jo ganske udmærket, at regeringen lægger stor vægt på, at de øvrige ilande skal øge deres ulandsbistand, men det klinger altså hult, når den danske regering selv svinger sparekniven og udsender det signal til omverdenen, at ulandsbistand ikke er så vigtig igen, og det må da falde udenrigsministeren ind i sådan en stille og eftertænksom stund, at der er et skrigende misforhold mellem det, der er hensigten med konferencen her, og så den politik, som den danske regering fører i praksis.

Formålet med konferencen i Mexico er jo netop, at alle, såvel donorer som modtagerlande, internationale organisationer, ngo'er m.fl., sætter sig sammen og spørger hinanden, hvordan vi kan gøre det bedre. En fantastisk interessant diskussion, som vi også følger nøje fra radikal side, fordi diskussionen om de forskellige finansieringskilder og -instrumenter og handel, investeringer og bistand og sammensætningen af de forskellige bidrag jo er afgørende for, hvor effektivt bekæmpelse af fattigdom nu kan være.

Men det er altså nærmest absurd eller i hvert fald grotesk, at regeringspartierne i dag med den ene hånd fremsætter forslag til vedtagelse,